

„Milosrdenstvo má vždy mladú tvár...“
Pápež František

Drahí mladí,
za roky, ktoré som prežil ako biskup, som sa naučil jednu vec: **nie je nič krajšie ako s rozjímaním hľadiť na túžby, nasadenie, vášeň a energiu, s akou mnohí mladí žijú svoj život. Toto je krásne! Odkiaľ pochádza táto krása? Keď sa Ježiš dotkne srdca mladého človeka, chlapca, dievčaťa, títo sú schopní naozaj veľkolepých činov.** Je povzbudzujúce počuť ich, ako sa delia o svoje sny, o svoje otázky a o svoju túžbu vzoprieť sa všetkým tým, ktorí hovoria, že veci nemožno zmeniť. Takých nazývam „uspatí“. Ale mladí majú silu postaviť sa proti tomu! Niektorí si tým ale nie sú istí...

Ja sa vás pýtam: „Je možné veci zmeniť??“ Je to dar z neba môcť vidieť mnohých z vás, ako sa s vašimi vlastnými otáznikmi usilujete o to, aby boli veci inak. Je to krásne a potešuje mi to srdce, keď vidím, ako to z vás prekypuje. **Cirkev na vás dnes hľadí a chce sa od vás učiť, aby obnovila svoju dôveru v milosrdenstvo Otca, ktorý má vždy mladú tvár a neprestáva nás pozývať byť súčasťou jeho Kráľovstva. Je to kráľovstvo plné radosti, schopné dať nám silu meniť veci. Opäť sa vás niečo opýtam: Môžu sa veci meniť?**

Poznajúc vášeň, ktorú vkladáte do misie, sa odvažujem zopakovať: **milosrdenstvo má vždy mladú tvár. Lebo milosrdné srdce má odvahu zanechať pohodlie,** milosrdné srdce vie ísť v ústrety iným, dokáže objasniť všetkých. Milosrdné srdce vie byť útočiskom pre toho, kto nikdy nemal domov alebo ho stratil, vie vytvoriť atmosféru domova a rodiny pre toho, kto musel emigrovať, je schopné nehy a spolucítania. Milosrdné srdce sa vie podeliť o chlieb s tým, kto hladuje, milosrdné srdce sa otvára, aby prijalo utečenca a migranta. **Vysloviť milosrdenstvo spolu s vami znamená vysloviť šancu, vysloviť zajtrajšok, záväzok, dôveru, otvorenosť, pohostinnosť, spolucítanie, sny. Ste schopní snívať?? Keď je srdce otvorené, je schopné snívať...** Je tam miesto pre milosrdenstvo, pre pohladenie tých, ktorí trpia. Je tam miesto stáť vedľa tých, ktorí nemajú pokoj v srdci a pre tých, ktorým chýbajú potrebné veci pre život, alebo im chýba tá najkrajšia vec – viera. Milosrdenstvo – povedzme spolu toto slovo, aby to svet počul!

Chcel by som sa vám tiež zdôveriť s ďalšou vecou, ktorú som sa v týchto rokoch naučil. Nechcem nikoho uraziť... **Zarmucuje ma stretávať mladých, ktorí sa zdajú byť „na dôchodku“ skôr než je na to čas. Mladí, ktorí odišli do dôchodku vo veku 23, 24, 25 rokov...** Som znepokojený, keď vidím mladých, ktorí „zahodili uterák“ ešte skôr, než sa začal zápas; ktorí sa „vzdali“ prv, než by začali hrať. Takých, ktorí kráčajú so smutnou tvárou, akoby ich život nemal hodnotu. Sú to v podstate znudení mladí..., a nudní, ktorí nudia iných. A to ma veľmi zarmucuje. Je veľmi bolestivé (a zároveň nás to núti pýtať sa), vidieť mladých, ktorí opúšťajú život hľadajúc len „závrat“, alebo pocit že sú živí, kráčajúc po temných cestách, za ktoré ale potom musia zaplatiť... a veľmi drahô zaplatiť!

STOPY ŠDM

Núti nás to premýšľať, keď vidíme mladých, ktorí prichádzajú o pekné roky ich života a o ich energiu, bežiac za predavačmi falošných ilúzií (v mojom rodisku by sme povedali za „predavačmi dymu“), ktorí vás okradajú o to najlepšie z vás samých. A toto ma veľmi zarmucuje. Sú tu mladí, ktorí sú už na dôchodku..., ktorí vchádzajú do víru falošných ilúzií a končia v ničote.

Z tohto dôvodu, drahí priatelia, sme sa zišli, aby sme si navzájom pomáhali, lebo sa nechceme nechať okradnúť o to najlepšie z nás samých, nechceme dopustiť, aby nás okradli o energiu, o radosť, o sny falošnými ilúziami.

Drahí priatelia, pýtam sa vás: chcete pre váš život ten „vír“ alebo „závrat“, ktorý nás robí cudzími, alebo chcete cítiť tú silu, ktorá vám dá pocítiť, že ste nažive, naplnení? Závrat, ktorý odcudzuje, alebo silu milosti? **Na to, aby sme boli naplnení, aby sme mali obnovenú silu, existuje odpoveď. Nie je to vec, nie je to predmet, nedá sa kúpiť: je to osoba, a je živá, volá sa Ježiš Kristus.** (Potlesk pre Pána, prosím!) Pýtam sa vás: dá sa Ježiš Kristus kúpiť? **Ježiš Kristus je dar! Otcov dar! Ježiš Kristus je ten, ktorý vie dať opravdivú vášeň životu, Ježiš Kristus je ten, kto nás vedie k tomu, aby sme sa neuspokojili s trochou, a aby sme zo seba vydali to najlepšie; je to Ježiš Kristus, ktorý sa na nás obracia, pozýva nás a pomáha nám vstať zakaždým, keď sa považujeme za porazených. Je to Ježiš Kristus, ktorý nás podnecuje zdvihnúť zrak a snívať vysoko.**

Nieko teraz môže povedať – ale, otče, je veľmi ťažké snívať, ja náročné stúpať a stále kráčať nahor... Otče ja som slabý, ja padám... Ja sa snažím, ale veľakrát padám... Keď horolezci vystupujú do hôr, spievajú jednu veľmi peknú pieseň, ktorá hovorí toto – v umení vystupovať nie je najdôležitejšie nepadnúť, ale nezostať na zemi... Ak si slabý, ak padneš, pozri sa hore, kde je natiiahnutá podávaná Ježišova ruka, ktorý ti hovorí – „Zdvihni sa, poď so mnou!“ Ak to urobím znovu – povie mi to isté. Ak padnem opäť, opäť mi povie to isté... Veď Peter sa raz opýtal Pána: „Nuž, Pane, koľko krát?“ „Sedemdesiatkrát sedem.“ Ježišova ruka je stále natiiahnutá, aby nás zdvihla, keď padneme.

V evanjeliu (Lk 10, 38 – 42) sme počuli, že Ježiš sa kráčajúc do Jeruzalema zastavuje v jednom dome – u Marty, Márie a Lazára – kde ho prijímajú. Idúc okolo, vchádza do ich domu, aby s nimi pobudol. Dve ženy prijímajú toho, o kom vedia, že je schopný dojatia. Mnohé zaneprázdnenosti z nás robia takých ako je Marta: aktívnych, nepozorných, neustále v behu sem a tam... Ale často sme aj ako Mária: pred krásnou krajinkou alebo videom, čo ktoré nám kamarát pošle na mobil sa zastavíme, aby sme pouvažovali, započúvali sa. **V týchto dňoch chce Ježiš vstúpiť do nášho domu – do srdca každého z nás; všimne si naše starosti, našu uponáhľanosť, tak ako si to všimol u Marty... a vyčká, až mu budeme načúvať ako Mária – aby sme uprostred všetkej práce mali odvahu zveriť sa mu. Nech sú to dni pre Ježiša, aby sme mu načúvali, prijali ho v tých, s ktorými sa delíme o domov, cestu, skupinu alebo školu.**

STOPYSDM

A kto prijme Ježiša, naučí sa milovať ako Ježiš. A tak on sa nás pýta, či chceme plný život: Chceš plný život? Nechaj sa ním dotknúť! Lebo šťastie kľúčí a rozkvitá v milosrdenstve: toto je jeho odpoveď, toto je jeho pozvanie, jeho výzva, jeho dobrodružstvo: milosrdenstvo. Milosrdenstvo má vždy mladú tvár; ako tvár Márie z Betánie, sediacej pri Ježišových nohách ako učeníčka, ktorá miluje počúvať ho, lebo vie, že tam je pokoj. Ako tvár Márie z Nazareta, ktorá sa svojím „áno“ pustila do dobrodružstva milosrdenstva, a ktorú budú nazývať blahoslavenou po všetky pokolenia, a my ju všetci voláme „Matkou milosrdenstva“.

Takže všetci spoločne teraz prosme Pána: vrhni nás do dobrodružstva milosrdenstva! **Vrhni nás do dobrodružstva stavania mostov a búrania múrov, plotov a sietí;** vrhni nás do dobrodružstva pomáhať chudobnému, ktorý sa cíti sám a opustený, tomu, kto viac nenachádza zmysel svojho života. Podniet' nás, tak ako Máriu z Betánie, k načúvaniu tým, ktorým nerozumieme, tým, ktorí prichádzajú z iných kultúr, iných národov, aj tým, ktorých sa obávame, lebo si myslíme, že nám môžu ublížiť. Daj, aby sme náš pohľad obrátili, tak ako Mária z Nazareta u Alžbety, k našim starým, aby sme sa učili z ich múdrosti. **Pýtam sa vás: rozprávate sa s vašimi starými rodičmi? Hľadajte vašich starých rodičov. Oni majú múdrosť života a povedia vám slová, ktoré pohnú vaše srdcia.**

Sme tu, Pane! Pošli nás deliť sa s tvojou milosrdnou láskou. Chceme ňa prijať v týchto Svetových dňoch mládeže. Chceme potvrdiť, že život je naplnený, keď v ňom vychádzame z milosrdenstva; že toto je ten najlepší podiel, je to ten najsladší podiel, ktorý sa nám nikdy neodníme.

Pápež František

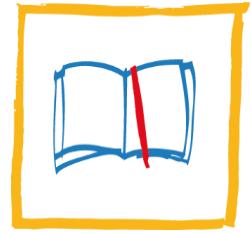
Krátené, preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu.

Kompletný príhovor nájdete tu: <http://www.svetovednimladeze.sk/prihovory>

Obrazový záznam nájdete tu: <http://www.tvlux.sk/archiv/play/10343>

Foto v katechéze: Martin Magda, Andrej Jaško, Ján Drgoň, Roman Šarlina, Pavol Danko

Z Písma

(Lk 10, 38 – 42)

Ako išli ďalej, vošiel do ktorejsi dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“ Pán jej odpovedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“

(Jn 8, 1 – 11)

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavil ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?“ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamril sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom - počnúc staršími - sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. Ježiš sa vzpriamril a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“

(Ef 2,14 – 18)

Veď on je náš pokoj! On z oboch urobil jedno a vo svojom tele zbúral medzi nimi múr rozdelenia, nepriateľstvo, tým, že zrušil zákon prikázaní, spočívajúci v nariadeniach, aby v sebe z tých dvoch vytvoril jedného nového človeka, a nastolil pokoj; aby v jednom tele skrze kríž v sebe samom zabil nepriateľstvo a zmieril oboch s Bohom. Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli ďaleko, a pokoj tým, čo boli blízko; lebo skrze neho máme obaja v jednom Duchu prístup k Otcovi.

(2 Krn 14, 1 – 6)

Asa robil, čo bolo dobré a spravodlivé v očiach Pána, jeho Boha. Odstránil cudzie oltáre a výšiny, polámaval pomníky a povytínal ašery. Júdovi prikázal, aby vyhľadával Pána, Boha svojich otcov, a plnil zákon a prikázania. Odstránil zo všetkých júdskych miest výšiny a chamány. Kým bol on, kráľovstvo malo pokoj. V Júdsku postavil opevnené mestá, lebo krajina bola v pokoji a v tých rokoch sa proti nemu nestrhla nijaká vojna, lebo Pán mu doprial pokoj. Povedal Júdovi: „Stavajme tieto mestá a ohradme ich múrom, vežami, bránami a závorami! Krajina je ešte pred nami, lebo sme hľadali Pána, svojho Boha. Hľadali sme a doprial nám pokoj zo všetkých strán.“ Stavali teda s úspechom.

(Prís 25, 28)

Sťa mesto s preboreninami, bez múru, je muž, čo nevie svojho ducha držať na uzde.

Aktivita 1: KAMENE ODPUSTENIA

Ciel': Umožniť mladým zažiť okamihy odpustenia a rozhodnúť sa neposudzovať ľudí podľa vonkajších okolností. Aktivita bola súčasťou slovenských katechéz počas SDM v Skawine 28. 7. 2016.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 30 min.

Pomôcky:

- kamene pre všetkých, veľkosťou do dlane.

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Čítanie Božieho slova** – prečítajte si úryvok o Ježišovi a cudzoložnici (Jn 8, 1 – 11).
- 2) **Kamene odpustenia** – rozdaj mladým do rúk kamene a pomaly ich sprevádzaj nasledujúcimi otázkami:

- Zblížme sa s týmto kameňom... Ohmatajte si ho v ruke... Poťažkajte si ho... Aký ma tvar, veľkosť? Možno má tvar slzy, ucha... Možno vám pri pohľade na jeho tvar skrsne v hlave nejaká súvislosť s vaším stavom duše...
- Ako vzniká takýto kameň? Možno sa odlúpi od veľkého bloku a niečím sa obrúsi... Možno ho sformovala voda...
- Možno je pekný, ale ak by sme si naň sadli, bude nás tlačiť, stane sa niečím, čo nám zavadzia...
- Ten kameň môže predstavovať aj kúsok nášho srdca...
- Čo s ním? Načo mi je takýto kameň? Môžem sa ho zbaviť... Predstavme si nevestu na svadbe – otočí sa a hodí do davu svoju kyticu... ☺ Môžeme to isté spraviť s našim kameňom? Nemôžeme ho len tak hodiť za seba s pocitom: „Ja ho nepotrebujem, hodím ho preč, veď niekam padne...“ **PRETOŽE** v duchovnom neviditeľnom svete sme si navzájom veľmi blízki. Čokoľvek hodíme na toho druhého, nejaké slovo, nejakú poznámku, ohováranie, šomranie... Vždy to trafi aj niekoho, kto je v tom nevinný.. Preto svätý Pavol hovorí, nech všetko robíme bez šomrania, lebo nám môže stvrdnúť srdce...
- Predstavme si teraz, že je niekto v našom živote, kto nám ťažko padne, kto nás nemá rád, kto nám lezie na nervy, kto nám ubližuje... A predstavme si, že by sme mali možnosť hodiť tento kameň do neho... (Ale ak náhodou sedí blízko, nerobte to ☺) Takých ľudí vo svojom živote máme... Nie sme ideálni ľudia, nežijeme v ideálnom svete, máme veľa chýb, aj my mnohým lezieme na nervy... Pán vie aj túto situáciu využiť, odovzdajme to Jemu:
Pane, prijmi každého človeka, po kom by sme ten kameň najradšej hodili...
- A možno to nemusí byť niekto iný, po kom chceme hádzať kameň... Niekedy ho chceme hodiť do človeka, ktorého vidíme v zrkadle, keď sme nahnevaní na seba samých, keď si sami lezieme na nervy... Pane, aj toto ti odovzdávame:

Dávame ti seba samých so všetkými nedokonalosťami. Ty si nás stvoril na svoj obraz, a hoci sa v nás všeličo pokazilo, tvoj obraz v nás zostáva... Dávame ti všetky tie chvíle, keď sme to nevedeli ustáť a boli sme zúriví sami na seba, na život, ktorý žijeme, na to ako vyzeráme, ako konáme...

Pane, dávame ti všetky chvíle, keď máme chuť hádzať kamene na našich najbližších v rodine, vo farnosti, na ľudí s ktorými pracujeme, alebo chodíme do školy... Ďakujeme, že prichádzaš a vstupuješ do tohto kameňa... Ty, ktorý si kameň, čo stavitelia zavrhlí, a ten kameň sa stal kameňom uhelným...

Ďakujeme, že keď sa dotýkame tohto kameňa, tak ty sa dotýkaš nás – dotýkaš sa nášho srdca, dotýkaš sa nášho života, našej chuti hádzať kamene po sebe, alebo do seba samých.

Staň sa v tejto chvíli kameňom, ktorý prelomí našu škrupinu neschopnosti odpúšťať... Neschopnosti používať obrovský dar odpustenia, ktorý si nám daroval, keď si za nás zomrel na kríži...

Daj, nech sa z nášho srdca vyplaví odpustenie voči tým, ktorí to od nás potrebujú. Možno nie sú tu vedľa nás, ale ty robíš veci aj cez tých, ktorí sú vedľa nás... Pomôž nám zažiť, že človek vedľa nás reprezentuje toho, ktorému chceme a potrebujeme odpustiť a máme s tým problém...

- **Skúsme sa teraz otočiť a nájdime si niekoho, komu svoj kameň – namiesto toho, aby sme ho hodili – podáme. Možno potichu, možno s objatím, možno so slovami – „Prepáč, odpúšťam ti...“,“ On bude vedieť, že to nemusí patriť len jemu, ale niekomu, koho potrebujeme takto obdať, s kým potrebujeme takto vyriešiť svoj vzťah...**
- **Kameň, ktorý dostaneme, je poznačený darom odpustenia od toho, kto vedľa nás sedí. Možno tento darovaný kameň potrebujeme dať svojmu otcovi, mame... Zoberme ho domov a darujme ho so slovami: „Mám ťa rád, ďakujem, že si mojím otcom, mojou mamou!“**

Nech Božie požehnanie zostúpi do našich rodín, do našich vzťahov, do našich srdiec. Pane, urob z nás nových ľudí. Daj nám svoju milosť zažiť dar odpustenia a daj nám človeka, ktorému ho môžeme darovať...

Obrazový záznam nájdete (od 62. Minúty) tu: <http://www.tvlux.sk/archiv/play/10353>

Pre STOPY SDM pripravil: programový tím slovenských katechéz SDM a Dominik Markoš.

Aktivita 1: KAMENE ODPUSTENIA

Pôvodná pieseň z programu slovenských katechéz SDM 2016 v Krakove/Skawine, zložená špeciálne pre aktivitu s kameňmi.

Čo raz bolo tvojím srdcom,
teraz pevne zvieráš v dlani.
Vykonať máš trest smrti,
už ju nič neochráni

pred rozsudkom spravodlivým –
presne ako zákon káže.
Čo raz si zaviazal,
už nik viac nerozviaže.

Ak prvý hodíš kameň,
rozsudok vykonáš večný.
Zároveň posielaš seba
na trest nepodmienečný.

Sú tu však aj slová iné,
slová pravdy – pevné, večné.
Kto prijme ich, ten uvidí
kráľovstvo nekonečné.

Skamenené srdce opušť,
nech zapadne navždy v prachu!
Nesmrtelný končí éru
bolestí, žiaľu a strachu.

**Nik ťa neodsúdil, žena?
Bud' už navždy premenená!
Kamene sa v srdcia zmenia
milosťou odpustenia...**

Autor: Martin Jeriga & Jeho deti Fest projekt
(Notový zápis piesne nájdete na stránke v sekcii „Na stiahnutie“.)

Aktivita 2: konSEnzus

Ciel': Ukázať účastníkom, aké je dôležité mať vlastné sny, ale ešte dôležitejšie je ich konzultovať s Bohom a hľadať, aký má s nami „sen“ On.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- písacie potreby (perá, farbičky, fixky);
- malé papieriky;
- nepopísané papiere + čisté obálky.

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) Účastníkom prečítaj kúsok z posolstva pápeža Františka, v ktorom hovorí aj o snoch: **Vysloviť milosrdenstvo spolu s vami znamená vysloviť šancu, vysloviť zajtrajšok, záväzok, dôveru, otvorenosť, pohostinnosť, spolupútenie, sny. Ste schopní snívať???** Keď je srdce otvorené, je schopné snívať... Je tam miesto pre milosrdenstvo, pre pohladenie tých, ktorí trpia. Je tam miesto stáť vedľa tých, ktorí nemajú pokoj v srdci a pre tých, ktorým chýbajú potrebné veci pre život, alebo im chýba tá najkrajšia vec – viera.
- 2) **Sny** – rozďaj účastníkom malé papieriky a písacie potreby. Každý nech napíše na papierik svoj najvtipnejší sen, aký kedy mal. Potom papieriky poskladajte, pomiešajte, každý účastník si vyberie jeden papierik, ktorý nahlas prečíta a háda, koho sen to bol. Potom pokračuj v diskusii:
  - Aký najlepší sen sa vám kedy sníval?
  - Aký ste mali naopak najhorší sen?
  - Myslíte si, že sny majú význam?
  - Majú naše sny v spánku nejaký súvis s realitou?
  - Verili ste niekedy svojim snom?
  - Je nebezpečné doslovne veriť snom?
  - Je správne vyhľadávať vykladačov snov alebo čítať snáre?
    - pozri napr. (Sir 34)
  - Spomeniete si na postavy z Písma, ktorým Boh zjavuje dôležité posolstvo vo sne?
    - (Gn 41) Jozef Egyptský vykladal sny aj faraónovi...,
    - (Mt 1; Mt 2) Jozef – Máriin manžel – dostáva vo sne pokyny,
    - (Mt 27, 19) Pilátova žena varuje manžela pred rozsudkom nad Ježišom
- 3) **Sen Don Bosca** – prečítaj účastníkom známu príhodu zo života zakladateľa saleziánov:

9-ročný Don Bosco mal svoj prvý sen. V ňom mu Ježiš a Panna Mária zvestovali (i keď iba nejasne) jeho budúce poslanie. Zdalo sa mu, že stojí blízko domu na širokej lúke, po ktorej behalo veľké množstvo chlapcov. Jedni sa hrali, iní sa smiali a ostatní nadávali. Keď počul rúhanie, vrhol sa medzi nich a päťami i slovami sa ich snažil umlčať. V tom sa mu zjavil muž, oblečený v snehobielym rúchu. Jeho tvár tak žiarila, že malý Janko sa mu nemohol pozrieť do očí. Muž ho zavolať po mene a prikázal mu, aby sa postavil na čelo týchto chlapcov, pričom dodal:

— Nie bitkou, ale dobrotou a láskou si ich získaš za priateľov. Porozprávaj im o ošklivosti hriechu a o krásnej čnosti.

Janko, zmätený a prestrašený, namietal, že je iba chudobný a jednoduchý chlapec a že sa necíti na takúto úlohu. Medzitým hádky, krik a preklínanie umĺkli a chlapci sa zhromaždili okolo toho muža.

Ďalej už spomína don Bosco:

- Kto ste, že mi prikazujete tieto nemožné veci?
- Práve preto, že sa ti to zdá nemožné, urobíš to možným. Stačí, že budeš poslušný a nadobudneš si vedomosti.
- A kto ma to naučí?
- Dám ti učiteľku. Ona ňu povedie a naučí múdrosti. Bez nej je každá múdrosť hlúposťou.
- Kto ste vy, že takto rozprávate?
- Som synom tej, ktorú ňu učila pozdravovať trikrát za deň tvoja matka.
- Moja matka mi zakázala rozprávať sa s cudzími ľuďmi. Povedzte mi svoje meno.
- Na moje meno sa spýtaj mojej matky.

V tej chvíli som uvidel vedľa seba vznešenú ženu s majestátnym výrazom a odetú do drahocenného pláštá, ktorý akoby bol utkaný z hviezd. Keď videla, že môj zmätok rastie, zakývala mi, nežne ma chytila za ruku a povedala: — Pozeraj! Pozrel som sa a zistil som, že všetci títo chlapci zmizli. Na ich mieste stálo množstvo capov, psov, mačiek, medveďov a iných zvierat.

- To je pole tvojho účinkovania, tu budeš pracovať. Buď pokorný, statočný a silný a to, čo sa teraz deje pred tvojimi očami s týmito zvieratami, ty musíš urobiť s mojimi synmi.

Znova som sa pozrel a namiesto divých zverov sa tu objavili krotké baránky, ktoré veselo obskakovali okolo, akoby chceli oslavovať toho muža a pani. Ešte stále vo sne som sa rozplakal a prosil som túto pani, aby mi vysvetlila, čo to všetko znamená. Položila mi ruku na hlavu a povedala: — Časom všetko pochopíš!

V tom som sa zobudil na nejaký šramot. Zdalo sa mi, že ma ruky bolia od rán, ktoré som rozdával a že líca ma pália od faciek, ktoré sa mi ušli.

Po prečítaní môžete s účastníkmi o tomto sne diskutovať. Potom im polož tieto otázky: Presuňme sa od snov v spánku k snom, o ktorých snívame keď bdieme. Prečo sa sny v spánku volajú rovnako „sny“ ako naše sny a túžby? Nie je to tým, že aj naše túžby majú fázu „prebudenia“ a neveríme, že sa môžu stať skutočnými? Aké máte sny? Aké sny s vami majú vaši rodičia? Čo si myslíte, aký sen má s vami Boh?

- 4) **KonSENzus** – spýtaj sa účastníkov, či poznajú význam slova **konsenzus**. (*Konsenzus je súhlas, zhoda, prívolenie; najmenší spoločný menovateľ diskutujúcich alebo sporiacich sa strán. Ku konsenzu sa väčšinou dospeje po diskusií.*) Milé na tom slove je, že obsahuje aj slovo „sen“. Navrhni im, že teraz – po diskusií o vlastných a Božích snoch – spolu spravíme „konsenzus“ so svojimi snami.

Rozdaj účastníkom biele čisté obálky, v ktorých je nepopísaný papier. Vyzvi ich, aby si na obálku napísali svoje vlastné meno, aj adresu. Na čistý papier nech si každý napíše list, adresovaný sebe samému. Prečítaj im otázky, na ktoré si každý sám v tichosti napíše odpovede a potom list vloží do obálky a zalepí:

- Aké mám sám so sebou sny?
- Čo plánujem robiť v priebehu nasledujúceho roka?
- Kde sa vidím takto o rok?

V prípade, že sa s účastníkmi uvidíš aj po roku, zozbieraj ich listy a starostlivo odlož, aby ste sa ku nim po roku mohli vrátiť. V prípade, že to možné nie je (nebudeš už viesť túto skupinku, alebo učiť v tejto triede) nechaj listy účastníkom a vyzvi ich, aby si na obálku dopísali dnešný dátum, starostlivo si ich odložili (možno aj na viditeľné miesto) a po roku sa k nim vrátili.

5) **Modlitba**

Otče, každý z nás má svoje sny... Nieкто túži po dobrej práci, po peniazoch, drahom aute, alebo hoci len po výbornom jedle. Nieкто sníva po peknej žene, či starostlivom mužovi a po mnohých deťoch... Pýtame sa teba, Pane: Aký je tvoj „sen“? Ty túžiš iba po tom, aby bol každý človek spasený. A tento tvoj „sen“ je akoby nesplnený, pretože si nám dal slobodnú vôľu – možnosť rozhodnúť sa, či pôjdeme len za svojim snom, alebo za tým tvojím. Ale iba tvoj „sen“ – nebo – nám prinesie večnú radosť. Dokonca už aj tu na zemi, len sa stačí vydať cestou, ktorú nám ty ukazuješ...

Niekedy je ťažké zrieknuť sa svojich snov a predstáv a plniť tvoj „sen“. Keď napríklad túžime po veľkej rodine a ty nás voláš slúžiť ľuďom ako kňaz, či rehoľná sestra, pomáhať chudobným, ohlasovať evanjelium v cudzej krajine ako misionár... Ale odmena je tá najväčšia.

Pane, nech sa stane tvoja vôľa v našich životoch, a nie tá naša.
Amen

Aktivita 3: UŠOMRANÍ MLADÍ

Ciel': poukázat na to, že niektoré črty, ktoré pozorujeme na starých ľuďoch a odsudzujeme ich, môžeme nájsť aj v našom živote. Aktivita je výzvou k ich odhaleniu a pozvanie Ježiša vstúpiť do týchto vecí.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- papiere + písacie potreby + fixky;
- vytlačená modlitba pre každého účastníka (nájdeš ju v sekcii „Na stiahnutie“).

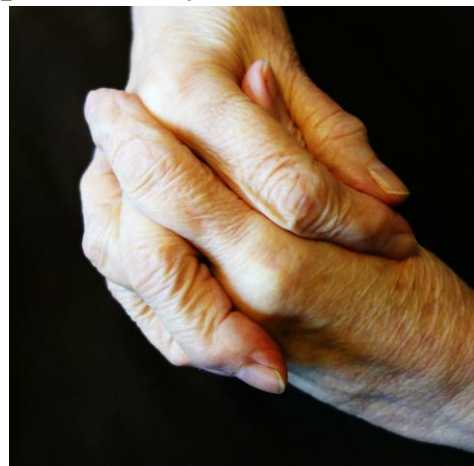
Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Život pána Antona** – predstav účastníkom „fiktívnu“ postavu pána Antona – pán Anton býva v malom meste, má 68 rokov, žije sám, no občas ho navštívia jeho tri vnúčatá. Pán Anton skoro celý život pracoval ako údržbár v jednom menšom podniku. V živote prežil veľa pekných, ale aj ťažkých dní...

Ak je účastníkov viac, rozdeľ ich do dvojíc, alebo do skupiniek, ak ich je menej ako 10, môže pracovať každý sám. Ich úlohou bude nakresliť jednu situáciu zo života pána Antona. Ako keby kreslili jeden obrázok z komiksu jeho života... Povzbud' ich, nech domyslia detaily – kde sa situácia odohráva, s kým sa stretá, alebo čo robí, prípadne čo hovorí, alebo čo si myslí... Môžeš im navrhnúť konkrétne situácie – napr. pána Antona navštívia jeho vnúčatá, pán Anton cestou na nákup stretne bývalého kolegu, pán Anton hovorí počas oslavy svojich menín so svojimi deťmi, pán Anton sa ponúkol susedom, že im pomôže s opravou v dome... Daj účastníkom na nakreslenie a popísanie danej situácie 10 minút.

Po uplynutí času si navzájom predstavte obrázky. Ty klad' doplňujúce otázky tak, aby sa mladí čo najlepšie vžili do situácie pána Antona. Napr. pán Anton ide na nákup a stretne bývalého kolegu: Čo pri tom prežíva, o čom sa asi rozprávajú, s akými pocitmi sa lúčia..? Zhrňte spoločne túto aktivitu: bola to ľahká úloha? Aký je asi život pána Antona? Prevažovali pozitívne veci, alebo negatívne?

- 2) **Zamyslenie** – možno sa vo vašich príbehoch objavili **spomienky** pána Antona – na to ako sa žilo kedysi, akú mal prácu, ako vychovával deti, ako žil so svojou manželkou, pracoval s kolegami, aký bol svet, ceny v obchodoch a pod. Ak ste tento motív nezahrnuli v príbehoch, určite podobné situácie poznáte. Starší ľudia žijú často spomienkami, porovnávajú terajší svet s tým svetom, v ktorom žili oni, keď boli na vrchole svojich síl. Hovoria o tom, čo bolo lepšie, horšie... Zvlášť v starobe si ľudia rekapitulujú svoj život, spomínajú, hodnotia, vynárajú sa im spomienky z detstva, mladosti... Niekedy sa nám zdá, že žijú viac minulosťou ako prítomnosťou, že žijú v spomienkach...

- 3) **Príhovor pápeža Františka** – prečítajte si úryvok z jeho príhovoru o mladých na dôchodku (**Od časti:** „Chcel by som sa vám tiež zdôveriť s ďalšou vecou, ktorú som sa v týchto rokoch naučil. Nechcem nikoho uraziť... Zarmucuje ma stretávať mladých, ktorí sa zdajú byť „na dôchodku“ skôr než je na to čas (...) **Až po časť:** A toto ma veľmi zarmucuje. Sú tu mladí, ktorí sú už na dôchodku..., ktorí vchádzajú do víru falošných ilúzií a končia v ničote.“)

Skúste sa chvíľku zamyslieť a porozprávať, čo mal pápež na mysli a ako to súvisí s aktivitami a témou, ktorou sa zaoberáte. O čom pápež hovorí? Poznate takých mladých ľudí? Alebo ste nimi vy sami? Ako si vysvetľujete tento odkaz pápeža mladým? Súhlasíte s ním? Pápež hovorí o „mladých dôchodcoch“ ako o mladých ľuďoch, ktorí sa vzdali snov, iniciatívy, stali sa pasívnymi, prestali zápasit... Tým nás upozorňuje, aby sme sa nesprávali ako dôchodcovia, starí ľudia. Tí majú pred sebou tiež výzvy – primerané svojmu veku a možnostiam – majú veľa skúseností, spomienok a je veľmi dobré, ak sa o ne a o svoju múdrosť delia s mladými. No my by sme sa mali pozerieť viac dopredu, hľadať víziu, čerpať z nadšenia, snívať, prijímať výzvy, čerpať z doterajších skúseností, ale nedať sa odradiť neúspechom.

- 4) **Šomranie a pesimizmus** – vráťme sa na chvíľku k páňovi Antonovi. Boli vo vašich príbehoch prítomné šomranie a pesimizmus? Ak nie, pravdepodobne to znamená, že ani sami nemáte skúsenosť so staršími ľuďmi, ktorí by takto uvažovali, či žili v týchto zlovykoch. Ak áno, asi ich vnímate ako charakteristickú črtu života starších ľudí. A je to naozaj častý pohľad dôchodcov na svet – pretože ten sa vyvíja veľmi rýchlo, do ich života prichádzajú veľké zmeny a starší ľudia už nie sú natoľko flexibilní, aby na ne „stačili“, aby zvládli všetko pochopiť, nie to ešte prijať – veď v tom ani nevidia zmysel – vnímajú, že by potrebovali pre svoj život už pokoj, a nie nové výzvy. Tragédiou ale je to, ak takto uvažujú mladí ľudia. Ak šomrú na rodičov, učiteľov, na štát, školy, aj na starých ľudí, dokonca aj na priateľov, ak šomrú a sú pesimistickí, keď sa im otvárajú nové možnosti, keď príde nejaká prekážka, keď niekto pred nich položí náročnú výzvu, alebo im „zdvihne latku“...
- 5) **Diskusia a zamyslenie** – ďalej sa môžeš účastníkov pýtať, či sa v tomto popise našli, či prežívajú niečo podobné, či sa im nezdá, že v ich živote je akosi príliš veľa hnevu, pesimizmu, beznádeje, šomrania, ohovárania, sťažovania sa...
Ako pristupujete k výzvam? Máte odhodlanie a chuť riešiť problémy? Obetovať sa, pomáhať iným? Máte odvahu ísť za svojimi cieľmi, alebo ste to už dopredu vzdali? Alebo ešte horšie – vzdali ste sa snívania?!
- 6) **Modlitba a rozhodnutie** – môžete si dopriať chvíľku ticha a zamyslieť sa nad témou, myšlienkami, ktoré ste na stretku prebrali. Potom pozvi účastníkov k spoločnej modlitbe, môžeš ju premietnuť na stenu, alebo rozdať účastníkom na papieri.

Modlitba a rozhodnutie

**Ježišu, vyznávam ti,
že niekedy mám predsudky voči starým ľuďom,
že niekedy ich kritizujem a odsudzujem za veci, ktoré sa mi nepáčia.
Vyznávam ti, že nie vždy som sa ich snažil pochopiť,
nie vždy som bol s nimi trpezlivý. Odpusť mi to prosím.**

**Ježiš, vyznávam ti, že mám niektoré zlovyky,
akoby som bol mladý dôchodca.
Vraciam sa často do minulosti, neviem sa pohnúť ďalej,
cesta vpred sa mi zdá príliš ťažká, niekedy nezmyselná.
V niektorých veciach by som radšej zostal v spomienkach
a nevykročil vpred... (môžeš pomenovať konkrétnu vec).**

**Vyznávam ti, že niekedy príliš šomrem, sťažujem sa
a tým učím aj iných ohovárať, zlorečiť a zostať pasívnymi.**

**Dnes sa rozhodujem dať do tvojich rúk moju minulosť,
to, čo aktuálne žijem, aj moju budúcnosť.**

**Chcem byť odvážny a radikálny v láske, tak ako ty sám.
Chcem vstúpiť do nových vecí,
chcem pracovať na tvojom kráľovstve v tomto svete.
Chcem mať hrdinské srdce, ktoré je plné lásky a milosrdenstva k iným,
chcem sa naučiť žiť podľa Evanjelia, napriek tomu,
že pre svet to bude znamenať robiť nepopulárne rozhodnutia.**

**Ďakujem ti, že v tomto všetkom budeš so mnou,
lebo ty si Emanuel, Učiteľ a Pastier. Amen**

Aktivita 4: STAVITEĽ MOSTOV

Cieľ: Povzbudiť mladých prekonať rôzne „múry“ v ich živote, ktoré im bránia naplniť svoj potenciál. Uvedomiť si, aké sú naše múry istoty pri ktorých sa cítime bezpečne a pozvať mladých k vzájomnej modlitbe za seba a svoje potreby.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- písacie potreby, fixky, spreje;
- stena oblepená papiermi alebo kartónmi, aby bola chránená pred poškodením;
- sviece a zápalky;
- vytlačená modlitba pre každého účastníka.

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **DVAJA BRATIA** – vyber jedného účastníka a nechaj ho prečítať príbeh na samostatnom papieri, aby nevedel, ako bude aktivita pokračovať ďalej.

Boli raz dvaja bratia, ktorí mali domy vedľa seba. Jedného dňa im zomrel otec a oni sa veľmi pohádali kvôli dedičstvu. Po dlhej hádke starší z bratov rozšíril a previedol neďaleký kanál tak, aby tvoril prekážku medzi ich pozemkami a neboli tak už viac spojené. Mladšieho brata tento počin veľmi zarmútil. O niekoľko dní zaklopal na bránu jeho domu pocestný hľadajúci nocľah a poživeň: „Prichýľ ma, prosím, rád si tvoju milosrdnú pomoc akokoľvek odpracujem“.

„Mal by som pre teba jednu úlohu“ – povedal mladší brat. „Vidíš ten kanál medzi mojím a susedným domom? Ten dal vybudovať môj brat, aby sme sa viac nemohli k sebe priblížiť. Choď ku tomu kanálu a postav pred ním čo najvyšší **múr**, aký len dokážeš! Nechcem svojho brata už viac ani vidieť!“

Na druhý deň ráno, bola práve nedeľa, znova niekto zabúchal na dvere mladšieho brata. Na veľké prekvapenie to bol jeho starší súrodenec celý dojatý od šťastia. „Ja som si dal námahu, aby som nás rozdelil kanálom a ty si dáš celú noc námahu ešte väčšiu, aby si nás spojil. Odpusť mi všetko, čo som ti spravil!“

Mladší z bratov bol veľmi zaskočený jeho slovami. Vybehol pred dom a naozaj – cez vybudovaný kanál viedol **most** z jedného pozemku na druhý. Nezmožil sa ani na slovo a brata objal. Pocestný namiesto **múru**, vybudoval **most**. Bratia sa mu chceli poďakovať, ale nezostalo po ňom ani stopy. Pravda, okrem toho **mosta...**

Otázka na zamyslenie: Čo ostane po nás; múry alebo mosty?

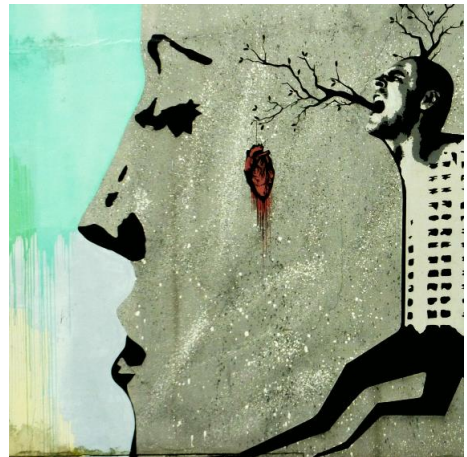
STOPY SDM

- 2) **GRAFFITY** – presuň sa s účastníkmi pred múr t.j. stenu/nábytok oblepenú papiermi, alebo kartónmi, prispôsobenú na písanie a kreslenie. Daj pozor, aby cez papiere nepresiaklo nič, čo by mohlo stenu/nábytok poškodiť.

Každý z nás je absolútne jedinečný a túži po sebe niečo zanechať. Častokrát nechceme vykročiť tadial', kadiaľ vedie cesta, ale vykročíme iným smerom, aby sme zanechali po sebe stopu. Stojíme pred múrom, zatiaľ čistým a nedotknutým. Veľa múrov už takých nie je. Vyvršili sa na nich sprejeri, mladí ľudia neusmernenej kreativity a potenciálu. Možno ich doma nikto nepočúva, je možné, že sa cítia menejcenní alebo ničenie cudzieho prípadne spoločného majetku považujú za prejav hrdinstva. Tak či onak – túžia po sebavyjadrení, túžia zanechať stopu...

- Ako by som vyjadril seba na tomto múre?
- Čo by som naň napísal, nakreslil?
- Ako by vyzeral môj odkaz?
- Akú stopu by som zanechal?

Nechaj účastníkom čas, aby na múr nakreslili/napísali to, čo ich vyjadruje. Keď uvidíš, že úlohu dokončili, navrhní im, aby sa pri múre poprechádzali, prezreli si odkazy ostatných účastníkov a snažili sa určiť komu patria, ale najmä prečo – teda aby uhádli, prečo iní nakreslili/napísali svoj odkaz práve takto. Prečo sa rozhodli zanechať po sebe práve takúto stopu...

- 3) **MÚR ROZDELENIA** – prečítajte si novozákonný biblický text o múre rozdelenia (Ef 2,14-18).

Židia do dnešných dní oplakávajú Múr nárekov, pozostatok opevnenia Jeruzalemského chrámu. Niektorí autori vysvetľujú zbúranie Jeruzalemského chrámu ako dôsledok prílišného upnutia sa na Chrám ako miesto Božej prítomnosti. Boh je však prítomný všade, v každom človeku. Ako vo veriacom, tak i v neveriacom. V Ježišovi sme všetci zjednotení, prišiel pre všetkých, ktorí chcú vykročiť po ceste, ktorou je On sám. V Jánovom evanjeliu tesne pred udalosťami umučenia a zmŕtvychvstania sa Ježiš vo veľkňazskej modlitbe modlí za jednotu. Zanecháva nám teda posolstvo o jednote ako o jednej z najhlbších Božích túžob. Aké je len pre Boha dôležité, aby sme boli jedno! Zbúrajme teda múry rozdelenia v našom okolí.

- Kedy som sa naposledy priblížil a oslovil niekoho, kto mi nebol na prvý pohľad sympatický alebo bol z inej záujmovej skupiny?
- Dokážem byť pri nejakom rozdelení ten, čo búra múry a stavia mosty tým, že sa snažím urobiť prvý krok?
- Ak áno, aj vtedy, keď mi bolo ukrivdené?
- Častokrát si budujeme múry nielen voči druhým ľuďom, ale aj pred nami samými. Sú to múry nedôvery v samých seba, či múry výhovoriek, prečo nedokážem naplniť svoje sny?

Aj pred samým Bohom stavíme múry a odôvodňujeme to tým, že sme veľmi hriešni a nedokonalí, aby si nás On vyvolil. Mojžiš zabil Egypťana, Abrahám mal dieťa s inou ženou, Jonáš utekal pred Bohom, Peter zaprel Ježiša. Je veľa biblických i životopisných príkladov, kde človek pred Bohom vybudoval múr, ale potom uveril, že s ním má Boh veľkolepý plán a nechal Boha, aby ho zbúral. Tak prečo by nemohol mať plán aj s nami?

- Sú nejaké múry, ktoré mi bránia dosiahnuť svoj potenciál a naplniť svoje sny?
- Ako ich môžem prekonať?
- Venujem sa každý deň svojmu snu?
- Je môj sen aj Božou vôľou?

Skúsme vkročiť do dobrodružstva plnenia Božej vízie a snov s týmto svetom. Aj pápež sa nás pýta: „Ste schopní snívať?“ (porovnaj úvodný list) Ak dokážeš o niečom snívať, vieš nájsť aj cestu k uskutočneniu svojho sna.

Vyzvi účastníkov, aby na múr napísali tri veci, ktoré im bránia naplňať svoje sny a Božiu vôľu s ich životom. Ku každej z nich môžu napísať aj návrh ako ich prekonať. Ak vám to čas dovolí, zdieľajte sa o tom a pomôžte si vzájomne nájsť riešenia.

4) **MÚRY ISTOTY** – prečítajte si úryvky zo Starého zákona: (2Krn 14, 1-6) a (Prís 25, 28).

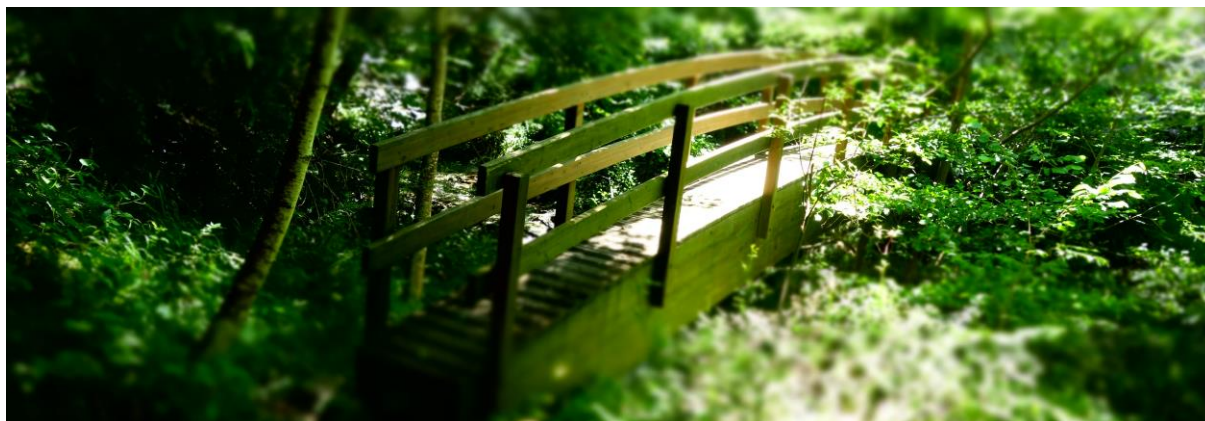
Doteraz sme hľadeli na múry ako na prekážku, ktorú treba zbúrať. Avšak ako aj z predchádzajúcich úryvkov zo Svätého Písma vyplýva, múry sú aj miestom ochrany, bezpečia.

- Aké sú tvoje múry, za ktorými sa cítiš bezpečne?
- Je to tvoja rodina, sú to tvoji priatelia, partner, alebo tvoja záľuba?
- Alebo to miesto stále len hľadáš?

Napíš tvoje MÚRY ISTOTY na múr pred tebou. Tak ako je potrebné, aby bezpečnostné zariadenia pravidelne prešli revíziou, tak je potrebné skontrolovať a opevniť aj naše múry. Najväčšiu istotu zabezpečenia máme vtedy, keď nás a naše múry istoty chráni sám Boh a postaví k nim našich strážnych anjelov. Môžeme o to prosiť v spoločnej modlitbe a keďže náš Boh je Bohom jednoty, skúsme to urobiť tak, že sa navzájom vymeníme a budeme sa modliť za múry istoty nášho brata, alebo sestry.

Po dopísaní na múr sa v miestnosti môžu zhasnúť svetlá. Účastníkom rozdaj zažaté sviece a vyzvi ich, aby si na múre našli napísané odkazy iných účastníkov a modlili sa za nich. Prítomní sa môžu vymeniť aj viackrát, aby sa mohli modliť za múry istoty viacerých účastníkov aktivity. Po primeranom čase tichej modlitby rozdaj účastníkom vytlačenú modlitbu a spoločne sa ju pomodlite.

Modlitba

Milosrdný Otče,
 ty si bol tým, ktorý k nám urobil prvý krok.
 Stvoril si svet, aby si sa podelil o svoju lásku.
 My sme však už v raji voči tebe vystavali múr svojou neposlušnosťou
 a zväčšovali ho ďalšími hriechmi, najmä zavraždením tvojho Syna.
 Ty si však vo svojom nekonečnom milosrdenstve
 zbúral tento MÚR rozdelenia.
 Obetoval si za nás svojho Syna.
 On je jediným MOSTOM vedúcim k tebe.
 Ten najvyšší MÚR, aký sme boli schopní voči tebe postaviť
 si zbúral na prach a postavil si z neho MOST, ktorý nás spája.
 Daj prosíme, aby sme boli aj my schopní urobiť prvý krok
 k našim bratom a sestram a upevňuj tak našu vôľu
 zbúrať MÚRY predsudkov a stavať okolo seba MOSTY jednoty.

Ježišu Kriste, staviteľ MOSTOV,
 ktorý si sa dokázal priblížiť i k tým najväčším hriešnikom
 a prekonal si tak hranice akýchkoľvek rozdielov,
 nauč nás umeniu priblížiť sa k tým ľuďom, ktorí to potrebujú.
 Premeň, prosíme, naše zmýšľanie,
 aby sme hľadali, ako komu môžeme poslúžiť a nie to,
 čo môžeme zo vzťahov vyťažiť pre seba.

Duchu Svätý, zjednotiteľ mysli i srdca,
 ktorý nás spájaš hoci sme roztrúsení po celom svete,
 daruj nám silu a vytrvalosť.
 Chceme budovať MOSTY i tam, kde sa cítime odmietnutí
 a kde z rôznych príčin nastalo veľké rozdelenie.

Mária, Matka milosrdenstva,
 ochraňuj nás pred vplyvom Zlého.
 Pomáhaj nám, aby sme sa nikdy nevzdali tých túžob nášho srdca,
 ktoré do nás vložil Trojjediný Boh.
 Nech sme podobní tebe a nehľadáme tak svoju vôľu,
 ale vôľu tvojho Syna, ktorý nás poslal ako svojich apoštolov.

Anjeli strážni, prosíme, ochraňujte naše MÚRY ISTOTY. Amen.

Adorácia s Pannou Máriou
*„Božia niť, ktorá prechádza
 ľudskými dejinami a tká históriu spásy.“*

Pieseň (počas nej kňaz alebo diakon vyloží Oltárnu sviatosť)
Do tmy na svet

Zamyslenie

Svätý Otec pápež František počas Svetových dní mládeže v Krakove pri návšteve mariánskej svätyne v Čenstochovej začal svoj príhovor nasledujúcimi slovami:

„Apoštol Pavol nám hovorí o veľkom Božom pláne: «Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy» (Gal 4, 4). Jednako, história nám hovorí, že keď nadišla táto «plnosť času», čiže, keď sa Boh stal človekom, ľudstvo nebolo obzvlášť dobre pripravené a nebolo tu ani obdobie stability a pokoja: nebola tu „zlatá éra“. Scéna tohto sveta si teda nezasluhovala príchod Boha, naopak, «vlastní ho neprijali» (Jn 1, 11). Plnosť času bola teda darom milosti: Boh naplnil náš čas hojnosťou svojho milosrdenstva, z čistej lásky... Zasahuje nás predovšetkým to, ako sa uskutočňuje príchod Boha do histórie: «narodený zo ženy». Žiadny triumfálny vstup, žiadna impozantná manifestácia Všemohúceho: Neukazuje sa ako oslepujúce slnko, ale vstupuje do sveta tým najjednoduchším spôsobom, ako dieťaťko z matky, tým štýlom, o ktorom hovorí Písmo: ako dážď na zem (porov. Iz 55, 10), ako to najmenšie zo semienok, ktoré kľúči a rastie (porov. Mk 4, 31 – 32). Tak, na rozdiel od toho, čo by sme očakávali a možno aj chceli, Božie kráľovstvo – teraz, ako aj vtedy – «neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať» (Lk 17, 20), ale prichádza v maličkosti, v pokore...“

V tejto chvíli nadišiel čas, aby sme v pokore prijali do nášho srdca pravého Boha, prítomného v Oltárnej Sviatosti: Boha, ktorý sa stal človekom, ktorý sa za nás obetoval z lásky a svoje milosrdenstvo nám preukazuje aj v dnešných dňoch.

Biblický úryvok (Jn 2, 1 – 11)

Pozorne počúvajte úryvok z Evanjelia podľa Jána: „Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: «Nemajú vína.» Ježiš jej odpovedal: «Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.» Jeho matka povedala obsluhujúcim: «Urobte všetko, čo vám povie!» Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal: «Naplňte nádoby vodou!» A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: «Teraz načrite a zaneste starejšiemu!» A oni zanesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno – on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli –, zavolať si ženícha a vravel mu: «Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.» Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho.“

Prostredníctvom slov Svätého Otca Františka uvažujme v prítomnosti eucharistického Krista nad počutým evanjeliom v kontexte našej súčasnosti:

„ ... Evanjelium preberá Božiu niť, ktorá delikátne prechádza históriou: z plnosti času prechádzame ku «tretiemu dňu» Ježišovej služby (porov. Jn 2, 1) a k ohlasovaniu «hodiny» spásy (porov. v. 4). Čas sa kráti a vyjavenie sa Boha deje vždy v maličkosti. Tak nastáva «počiatok znamení vykonaných Ježišom» (v. 11) v Káne Galilejskej. Nie je tu nápadné gesto vykonané pred davmi, ani zásah, ktorý vyrieši nejakú páľčivú politickú otázku, ako podriadenosť ľudu rímskej nadvláde. Dochádza naopak – a to v malej dedinke – k jednoduchému zázraku, ktorý obveseľuje sobáš mladej, celkom anonymnej rodiny. A predsa, voda premenená na víno pri svadobnej oslave je veľkým znamením, lebo nám zjavuje manželskú tvár Boha – Boha, ktorý si s nami zasadá k stolu, ktorý sníva o spojení s nami a naplňa ho. Hovorí nám, že Pán si neudrzuje odstup, ale že je nablízku a že je konkrétny, že je uprostred nás a stará sa o nás, a to bez toho, aby za nás rozhodoval a bez toho, aby sa zaoberal otázkami moci. Preferuje skôr vtesnať sa do toho, čo je maličké, na rozdiel od človeka, ktorý má tendenciu chcieť vlastniť čosi čoraz väčšie a väčšie. Byť priťahovaný mocou, veľkosťou a viditeľnosťou je tragicky ľudské a je to jedno veľké pokušenie, ktoré sa snaží preniknúť kamkoľvek; darovať sa druhým, anulujúc odstup, prebývajúc v maličkosti a žijúc konkrétne v každodennosti, toto je výsostne Božie. Boh je nablízku, jeho kráľovstvo je blízko (porov. Mk 1, 15): Pán netúži po tom, aby sme sa ho báli ako nejakého mocného a vzdialeného vládca, nechce zotrvať na tróne v nebi či v knihách o histórii, ale miluje zostúpiť do našich každodenných záležitostí, aby s nami kráčať. ... Slovo sa stáva telom, rodí sa z matky, rodí sa pod zákonom (porov. Gal 4, 4), má priateľov a zúčastňuje sa na oslave: večný sa komunikuje tráviac čas spolu s jednotlivými osobami a v konkrétnych situáciách...“

Pieseň (po nej krátka tichá modlitba)

Pokračujme v úvahe so Svätým Otcem Františkom o úplnom súlade našej nebeskej Matky Panny Márie s Bohom:

„V Márii nachádzame úplný súlad s Pánom: s Božou niťou sa tak v dejinách prelína „mariánska niť“. Ak existuje nejaká ľudská sláva, nejaká naša zásluha v plnosti času, je ňou ona: ona je ten priestor uchránený ako slobodný od zla, v ktorom sa odzrkadlil Boh; ona je tým rebríkom, ktorým Boh zišiel, aby zostúpil až k nám a aby sa nám stal blízkym a konkrétnym; ona je tým najjasnejším znamením plnosti čias. V živote Márie obdivujeme tú maličkosť milovanú Bohom, ktorý «zhliadol na poníženosť svojej služobnice» a «povýšil ponížených» (Lk 1, 48.52). Až tak mal z nej radosť, že si z nej nechal utkať telo, takže Panna sa stala Božou Rodičkou. (...) Mária nám ponúka svoju blízkosť, a pomáha nám objaviť to, čo chýba plnosti života. Teraz, ako aj vtedy, to robí so starostlivosťou Matky, svojou prítomnosťou a dobrou radou, učiac nás vyhnúť sa panovačnosti a šomraniu v našich spoločenstvách. Ako Matka rodiny nás chce uchrániť pospolu, všetkých pospolu. (...) Panna Mária v Káne ukázala veľkú konkrétnosť: je to Matka, ktorá si berie k srdcu problémy a zasahuje, ktorá vie uchopiť ťažké chvíle a postupovať s diskretnosťou, účinnosťou a húževnatosťou. Nie je ani paňou ani protagonistkou, ale je Matkou a služobníčkou. Vyprosujme milosť osvojiť si jej citlivosť, jej fantáziu v službe tomu, kto je v núdzi, krásu stráviť život pre druhých, bez uprednostňovania a bez rozdielov.

Ona, príčina našej radosti, ktorá vnáša pokoj doprostred hojnosti hriechu a zmätku dejín, nech pre nás získa hojnosť Ducha, aby sme boli dobrými a vernými sluhami. Na jej príhovor nech sa obnoví plnosť času aj pre nás. Málo platný je prechod od doby pred Kristom k dobe po Kristovi, ak zostane len dátumom v kronikách dejín. Nech sa u všetkých i u každého jedného môže naplniť vnútorný prechod, Pascha srdca, smerom k Božiemu štýlu stelesnenému v Márii: konať v maličkosti a sprevádzať zblízka, s jednoduchým a otvoreným srdcom.“

Pieseň

(vzývanie Ducha Svätého a melódia, počas ktorej chlapec a dievča čítajú chválospev)

Chválospev

Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa, *
okruh zeme aj tí, čo bývajú na ňom.
Veď on sám položil jeho základy na moriach *
a upevnil ho na vodách.

Kto smie vystúpiť na vrch Pánov, *
kto smie stáť na jeho mieste posvätnom?
Ten, čo má ruky nevinné a srdce čisté, †
čo nedvíha svoju dušu k márnosti *
a neprisahá falošne.

Taký dostane požehnanie od Pána *
a odmenu od Boha, svojho spasiteľa.
To je pokolenie tých, čo ho hľadajú, *
čo hľadajú tvár Boha Jakubovho.

Zdvihnite, brány, svoje hlavice †
a vyvýšte sa, brány prastaré, *
lebo má vstúpiť kráľ slávy.
Kto je ten kráľ slávy? *
Pán silný a mocný, Pán mocný v boji.

Zdvihnite, brány, svoje hlavice, †
a vyvýšte sa, brány prastaré, *
lebo má vstúpiť kráľ slávy.
Kto je ten kráľ slávy? *
Pán zástupov, to je ten kráľ slávy.

**Sláva Otcu i Synu
i Duchu Svätému.**

**Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky
i na veky vekov. Amen**

Prosby

Z celého srdca chváľme všemohúceho Boha Otca, lebo z jeho vôle oslavujú Pannu Máriu, matku jeho Syna, všetky pokolenia, a pokorne ho prosíme, aby sme všetci podľa jej príkladu konali všetko čo nám prikazuje nás Pán. A spoločne volajme: **E: Vyslyš nás Pane.**

- Bože, ty konáš vo svete veľké veci: poníženú Pannu Máriu si ustanovil za matku Cirkvi; daj, nech ju blahoslavia všetky pokolenia. **E: Vyslyš nás Pane.**
- Ty si nám dal Pannu Máriu za matku a patrónku; na jej orodovanie udeľ nášmu národu a všetkým mladým pokoj a spásu. **E: Vyslyš nás Pane.**
- Ty si posilňoval Pannu Máriu, keď stála pod krížom, a pri vzkriesení svojho syna si ju naplnil radosťou; uľahči trpiacim a posilni ich nádej. **E: Vyslyš nás Pane.**
- Ty si Pannu Máriu urobil pozornou voči tvojmu slovu a svojou vernou služobnicou; na jej príhovor urob z našich biskupov a kňazov verných služobníkov tvojho Syna a správcov jeho tajomstiev. **E: Vyslyš nás Pane.**
- Ty si dal Panne Márii plnosť milosti; daruj nám vytrvalosť vo viere a láske. **E: Vyslyš nás Pane.**
- Ty si bolestnú Pannu korunoval za Kráľovnú neba; daj, nech sa naši zosnulí naveky radujú so všetkými svätými v tvojom kráľovstve. **E: Vyslyš nás Pane.**

Pane a Bože náš, uvedomujeme si, že ty si niť, ktorá prechádza ľudskými dejinami a tká históriu spásy. Stal si sa človekom, aby si nám ukázal svoju nekonečnú lásku; preto nadišiel čas, aby sme ťa teraz v pokore nielen prijali, ale sa ti aj zo srdca poďakovali. Ďakujeme ti za našu nebeskú Matku Pannu Máriu, ktorá nás učí počúvať tvoj hlas, nasledovať ťa, plniť tvoju vôľu v malých veciach i pri veľkých príležitostiach nášho života a vnímať tak tvoje veľké dielo spásy. Nech je v našom živote ona, príčina našej radosti, ktorá vnáša pokoj doprostred nešťastia hriechu a zmätku dejín a nech pre nás získa hojnosť darov Ducha, aby sme boli dobrými a vernými sluhami. Na jej príhovor nech sa obnoví plnosť času aj pre nás. A tvoje požehnanie nech je stále s nami. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. **E: Amen.**

Modlitba na úmysel Svätého Otca

(Otče náš... Zdravas', Mária... Sláva Otcu...)

Pane Ježišu Kriste, vypočuj Svätého Otca pápeža Františka, svojho námestníka, aby dosiahol všetko, o čo prosí v tvojom mene nebeského Otca. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. **E: Amen.**

Eucharistická pieseň *(Ctíme túto Sviatosť slávnou...)*

Modlitba pred požehnaním

Pane Ježišu, vo vznešenej Oltárnej sviatosti zanechal si nám pamiatku svojho umučenia a zmŕtvychvstania; prosíme ťa, pomáhaj nám uctievať tajomstvo tvojho tela a krvi s takou vierou a láskou, aby sme vždy pociťovali účinky tvojho vykupiteľského diela. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. **E: Amen.**

Ďakovná pieseň

Pre STOPY SDM pripravil: Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup.